

Kādu rītu Zeltmatīte nonāca
pie namiņa dziļi mežā.
Namiņš piedereja trim lāčiem,
kuri bija izgājuši pastaigāties.
Meitene piekļauvēja,
bet neviens neatvēra durvis,
un viņa iegāja iekšā.

Uz galdā stāvēja trīs
bļodas ar putru.
"Pārāk karsta!" iesaucās
Zeltmatīte, nogaršodama
lāča tēta putru.
Lāču mamma putra viņai
šķīta pārāk atdzisusi,
tociņš mazā lāčēna putru
bija ļoti garšīga!

as krēsls bija pārāk mīksts,
ēsls bija tieši tāds, kā vajag!
te apsedās un – BRIKŠ!
ēslis salūza gabalos.

erta,
naza
viņai!
dzīņas